

dighed har jo utvivlsomt Betydning for Samfundet. Af Hensyn hertil hævde vi, at man skal tillægge Svendepøverne en virkelig Indflydelse, hvad de nu aldeles ikke i noget Forhold have, idet det nu er ligegyldigt, om en Mand har aflagt Svendepøve i sit Fag eller ikke. De Indbendinger, der ere bleve anførte mod at give Svendepøverne denne Betydning, forekomme mig ikke at være saa væsentlige, at det kunne vække nogen Betænkelighed hos de paagjældende Stænder mod, at man indfører noget Saadant. Det Eneste, der er kommet frem, som forekommer mig at have nogen Berettigelse, er Hensynet til Haandværkerne paa Landet. Det forekommer i det Mindste mig at være det eneste Argument af Betydning. Jeg kan imidlertid ikke se rettere, end at der ikke der- ved lægges noget virkeligt Tryk paa dem. Vi maa jo ønske ogsaa for Haandværket paa Landet, at det kan gaa noget frem, og hvad vil da være naturligere, end at Landhaandværkeren, der har arbejdet i et Fag i nogle Aar paa Landet, søger ind til Byerne, hvor han i Reglen vil finde større saglig Udvikling, for der at aflutte sin Uddannelse og tage Svendepøve der. Jeg kan altsaa aldeles ikke se Andet, end at det er i Lands- byhaandværkerens Interesse at fremkalde en saadan Svendepøve, og jeg tror derfor ikke, det kan have nogen Betænkelighed heller fra dette Standpunkt at træffe Bestemmelser som den her foreslaaede. Naar Mindretallet er gaaet noget videre og ønsker det udvidet tillige til Handelsfagene, hidrører det fra et Ønske, der var fremsat af det saakaldte Fællesudvalg af de kjøbenhavnske Handlende. Der er nemlig 3 af de store Handelsforeninger her i Kjøbenhavn, Vænkammerforeningen, Manufakturhandlerforeningen og Arter- kræmmerforeningen, der gjennem deres For- mænd og gjenæm deres nedsatte saakaldte Fællesudvalg har henvendt sig til os med Anmodning om, at de Bestemmelser kunne blive indførte for deres Bedkommende, som i saa Henseende gjælde for Haandværket efter Loven af 29de December 1857. De aflægge allerede nu saadanne Svendepøver, udstede saadanne Svendebreve, men disse have ikke nogen offentlig Betydning, idet de ikke, saaledes som de Svendebreve, der ere udsær- digede i Henhold til Loven af 29de December 1857, ere autoriserede af nogen Øvrighed. Det er det, de sætte Pris paa at opnaa, og jeg synes, der er al Grund til at imøde- komme dem heri. Den Bestemmelse, her fore- slaas, stiller dem ganske analogt med den Stilling, som Haandværket har i Henhold til Næringsloven, og gaar heller ikke videre. Naar det her lige overfor disse Handelsfag

har været nødvendigt at sætte en 3 Mars Krist for Indførelse af Svendepøver som Betingelse for Antagelse af Lærlinge, ligger det i, at disse Fag jo ikke for Tiden have nogen saadan autoriseret Svendepøve. Naar man altsaa nu udenvidere strax vil paahvde, at ingen Andre end de, der havde Svendepøve, maa antage Lærlinge, kunde der gaa en Mærkel, hvor Ingen kunde komme til i Handelsfaget at antage Lærlinge. Det gjæl- der derimod ikke med Hensyn til Haandværket. Selv om vi der indføre den Bestem- melse som staar i Lovforslaget, haves der jo allerede nu Mestres, som have aflagt Svende- prøver i Henhold til Loven, og der er altsaa ikke nogen Fornødenhed til der at ind- føre en saadan Tidsfrist. Bestemmelsen gjælder jo kun i det Hele taget de Haand- værker, der for Fremtiden erhverve Næ- ringsadkomst, og ramme slet ikke dem, der for Tiden ere Mestres. De kunne fremdeles blive ved at antage Lærlinge, selv om de ikke have aflagt Svendepøve. Det er ganske sikkert, at denne Bestemmelse ligesom Lovfor- slaget i det Hele taget ikke kan faae nogen Betydning for Næringsvæsenets økonomiske Udvikling i sig selv, det kan det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds (P. Holm) have fuldkommen Ret i; men det har jo heller slet ikke været dette Lovforslags Siemod. Hvad det tilsigter, er at styrke og befæste Forholdene, og i den Henseende er det meget karakteristisk, at han netop stemmer imod og vil udslutte Nr. 2 af § 2; thi man skulde tro, at han efter hele sit øvrige Stand- punkt vilde støtte saadanne Bestemmelser, som hævdede den tekniske Dygtighed. Men i Stedet derfor høre vi ham meget udførlig fremsføre Forsvar for de kapitalistiske Fore- tagender. Jeg kan ikke se rettere deri end et Fingerpeg om, at den Bestemmelse, man her foreslaar, netop er af en særdeles stor Betydning, om end ganske vist ikke, naar man som han vil gaa ud paa at godtgjøre, at Alt, hvad det nuværende Samfund kjen- der af Lovgivning og Ordning, ikke er Andet end rent forfert, og at man skal vende det Hele om, thi saa kan hele hans Raisonne- ment være ganske rigtigt. Naar det, som han siger, gjælder om at bearbejde Jord- bunden, kan det jo være meget godt at stemme Alt ud, hvad der kan fæstne Jord- bunden, men vi Andre ere interesserede i og ønske at styrke og bevare det nuværende Samfund, og derfor vil jeg indstændig lægge ærede Medlemmer paa Sinde at være op- mærksomme paa Betydningen af dette For- slag, som gaar ud paa at fæstne Forholdene og styrke dem mod saadanne Bearbejdelser af Jordbunden, som vi ingenlunde Alle ere